

F 24
1888

ი ა ტ რ ი

თ ე ა ტ რ ი

საყოველ-ჰვირაო. სალიტერატურო და სამხატვრო ზაზატი

1888 წალსა № 32 ენაენისთვის 4.

გაზეთი ღირს: ერთის წლ. 5 მ.,
ნახევ. წლ. 3 მ., ცალკე № 15 კ.
სელის მოწერა შეიძლება:
თბილისში, რედაქციის კანტორაში.
ფოთში ბესარიონ კალანდაძესთან.
ადრესი გარეშე მცხოვრებთათვის:
Тифлисъ, въ редакцію газеты
"ТЕАТРЪ". გაზეთი ისყიდებ-
ა: თბილისში, ჩარკვიანის წიგ-
ნის მაღაზიაში; და ბ. ნ. ხაღდუკელ-
თან — გოლოგინის პროსპექტზე.

საგაზეთოდ დანიშნული წერი-
ლები (კორრესპონდენტია) გარკვე-
ვით უნდა იყოს დაწერილი. თუ სა-
ჭიროება მოითხოვს წერილებს რე-
დაქცია შეასწორებს. რედაქცია არა
კისრულობს წერილების უფარ-
ზაუნას და მათ შესახებ მიწერ-
მოწერას.

ყოველ წერილში უნდა იყოს
მონსუბელი: სახელი, გვარი და
საცხოვრებელი ადგილი დაწერილსა

შალი სამხედრო ტანისამოსში

ანუ

პრიკაშჩიკის დუელი,

კოდეკილი ერთს მოქმედებად

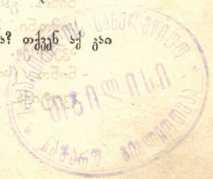
(დასასრული*)

გ ა მ ო ს ვ ლ ა 11

ივინიკე და ავეტიქ ზახრუმარეანცი.

ავეტიქა. ტერ-ასტუაწი! ამას რას ვსედავ?
ფიზა. (იქით) აგერა, ესლა დაიწყებს იჭვიანობასა და...
სიმონი. ეს ინდოური ვილანა?
ავეტიქა. თქვენ ასე მალე არ მელოდით განა? თქვენ აქ კაი

*) იხ. „თეატრი“ №№ 30 და 31

რამეებსა შერბობთ. ესლა მესმის, რისთვისაც გამოსტუმრეთ დილას. დამაჯდით, ანუდ არ დაგიჯდებით.

სიმონი. ეს ვილა ოხრება!? (ნინოს) რადას უყურებ? გამოყ-
სარხლე რადა?

ავეტრიქა. თქვენ გეგონათ, რომ რამდენსაც გინდათ, იმდენს
მომატყუებთ? ვერ მოგართვით...

სიმონი. მოათმინეთ...

სიმონი. (გაწყვილებს) ვაა, მოკვითმინო რამეღაა?! შენ რა
მეტინარა ხარ ამ საქმეში. ვინა ხარ?

სიმონი. შენ ვინდა ხარ?

ავეტრიქა. ჭკვიანი გაცი

სიმონი. შენი ჩინი?

ავეტრიქა. ვაა, სომეხი!

ნინო. დაესვენით, მე თითონ გავუსწორებ.

ლიზა. მე, გეგონა, თქვენგან არა ვარ დამოკიდებული.

ავეტრიქა. რა? ვა, მე ნებას არ მოგცემთ, რომ „გაუბნებთან“
პინი-პინი ჭქნათ, რომ ყველა სალდათმა.

სიმონი. (ჩუმად ნინოს) უთხარა, რომ სალდათი სჯობია მში-
შარა სომეხსა-თქო.

ნინო. (ავეტრიქას) სალდათი სჯობია მშიშარა სომეხსა.

სიმონი. (ნინოს) რაგორიც შენა ხარ-თქო.

ნინო. რაგორიც შენა ხარ.

სიმონი. ყოჩაღ!

ავეტრიქა. რაგორა... მე... მშიშარა... შენ იცი, რომ...

ლიზა დაწმდით, ავეტრიქ, თარემ თავისს დეუში კვლარა მხა-
სავთ.

ავეტრიქა. არა, რადა, მე ნებას არ მივცემ ყველა ოხრეს, ყვე-
ლა...

სიმონი. (ნინოს) მიდი და ერთი სილა სტეკიც.

ნინო. განა საჭირია?

სიმონი. მიდი, თარემ მე თითონ მივალ.

ავეტრიქა. ყველა ღაწირაკს...

ნინო. (სილას გარეუბნს) აი ღაწირაკი.

ავეტრიქა. ვაა, სილა!

ნინო. მგონია. (ჩემ) ხელიც-კი მეტყინა
 ავეტიქა. არა უშავს-რა, შენ ეს იაფად არ დაგვიფლებს.
 სიმონი. ძალიან კარგი. თქვენი იარაღი?
 ავეტიქა. ხმალი, სანჯალი, ხარბახანი, თოფი, ტამბახა, რე-
 კოლეკორი, თუ გინდა მუშტითაც უბოფლს ვარ.
 სიმონი. საათი?
 ავეტიქა. მთელი დღე.
 სიმონი. ალაგი?
 ავეტიქა. მთელი ქვეყანა — დუნია.
 სიმონი. ძალიან კარგი. შეიძეს საათსუდ ბაღის ღობესთან.
 ავეტიქა. მოკალ და უკვლახე ადრეც.
 სიმონი. მე ამისა სუკუნდანი ვიქნები.
 ავეტიქა. მამ შენ გავიქცევი და ვიმოვნი. ადია! (გარბის)

ტ ა მ ა ს ვ ლ ა 12

ოგინივე და გურქა

გურქა. (ავეტიქას შეუტყუება) რა ამბავია, რას გარბინარ, და-
 მთხვეულა?

ავეტიქა. თქვენმა ძმის-წულმა ლახვარი დამსო გულსუდ დ
 მიუბივარ, რომ იარაღი ვიმოვნო.

გურქა. მიბრბის, რომ იარაღი იმოვნოს... ჭბოდავს, სიცხე
 აქვს.

სიმონი. კი არა ჭბოდავს, დუელში გამოითხვეს.

გურქა. დუელი! ჩემს სახლში? ვინა?

ნინო. მე. (ღიზასთან ერთად გაიქცევა)

გურქა. ნინომ.

სიმონი. დიად, კანომ. მეტე ვისი ბრადია? სულ შენი, შენის
 სისულელისა და სიბრძავისა.

გურქა. ჩემი?.. მაგრამ მე მგონია...

სიმონი. რაღა გგონია, მე უკვლახური ვიცი.

გურქა. მართლა? ალტაცებაში მოგუგვართ.

სიმონი. ალტაცებაში-კი არა, უნდა გრცხვეს. ორს ასაღ-

განხილავს ერთად უშუალოდ, არ უშლია, არც გესმის, არცა ჭხედავ .. არა, თვალები სადა გქონდა?

გეურქა. აქვს, იმავე ადგილას.

სიმონი. უნდა გცოდნოდეს იმათი სიყვარული. იცნ ამ სიყვარულმა სადამდის მიიყვანა? ეშმაკმა იცის, სადამდის... რაო, რას შემომამტყუტე ბუსავით თვალები? ჭო, ჭო, ვანომ შეარცხვინა, გააუშავტყურა შენი ძმის-წული?

გეურქა. როგორა კა? ამისენით, თუ ღმერთი გწამსთ, თორემ არა გამეგება-რა. ურთული სასარტებაა სწორედ.

სიმონი. წელან ისინი ორივენი გამოძიებულენ...

გეურქა. ორივენი?

სიმონი. და ვანო ღუგუშის გადის ღიზსა გულისათვის.

გეურქა. ღიზსა გულისათვის? არა მესმის-რა, ღმერთმანა. (იქო) გაუი ხომ არ არის, ჭა?

სიმონი. მაგრამ რაც იყო — იყო. წარსულზედ ლაპარაკი არა ღირს. მასე კერე: თანახმა ხარ, რომ ვანომ შენი ძმის-წული შეინათოს?

გეურქა. მაგრამ, კანტანო... აქ რაღაც შეგდომია... კე შეუძლებელია... მე დარწმუნებული ვარ...

სიმონი. მაგას არა გეთხვავ: გინდა, რომ ვანომ ნინო შეინათოს?

გეურქა. მე არა მინდა-რა! როგორც გენებოთ, ისე მოიქცით.

სიმონი. მე რე შენის ძმის-წულის ჰატოასსება?

გეურქა. ღვე, კერე იყოს? (იქო) გიხურო მომტყუდეს, თუ შენ მოდეს რამე.

სიმონი. მას რასან აგრეს, ჩვენ დღესვე მივდივართ, მხოლოდ ერთი ეს ღუგუშის გი მოგონეთ. იმედი მაქვს, რომ ვანოსთვის კარგად გისწავლება შხავის ხმარება. მე თითონა ვინასე და ხმლის ხმარების ერთს კარგს სერსსაც შევასწავლი, და თუ არ იცის, მე გავალ იმის მაგივრად და სომესს კაი დღეს დაკუენებ.

გეურქა. კა, მას სექმე სასუმროდ არა ყოფილა.

სიმონი. მხოლოდ, გესმის, არა უთხრა რა იმისს დეიდაშვილს ამ ღუგუშზედ. მე თითონა ვინასე (ფანჯარასთან მივა).

გეურქა. დეიდაშვილს? (იქო) რომელ დეიდაშვილს? არა, ეს სწორედ ეშმაკის დათარია, არა გამეგება-რა.

სიმონი. აკერ ისიც, ფანხატურიდგან გამოდის... მარტო...
 უფრო კარგი, წავალ და მატარას გავერძიებ. კანო-კი, რომ მო-
 კიდეს, ჩემთან გამოვხვებ. გამოვსვდი, ვნახოთ იცის თუ არა იარ-
 დის ხმარება, და ერთსაც კარგს გადავაკვრივებ, კარგი, უფრო
 გულს მოიცემს. (გაღის)

გ ა მ ო ს ვ ლ ა 13

გეურქა. (მარტო) არა, ეშმაკმა წაიღოს! აქ მოუღის ბაბილო-
 ნის ხალხთა ყრილობა! სულ ისე დასვლანჯული, არეული და გადა-
 რეული, რომ ბოლოც კი არა სჩანს; მკრამ მკ გამოვანენ ამ ბო-
 ლოს; ადგებ და ყველას მართაღს კეტევი კაპიტანს, მერე რაც უნდა,
 ისა ჰქნას. თორემ ამ არეულობას ცუდი ბოლო მოჰყვება; სისხლს
 დაღურის ჩემს სხლში, კვ მხეცია, კვ! არა, მიუბიჯარ... მოიცა! რა
 სისულელეს ჩავდივარ?... გაიკებს, გაცხარდება და მიუტყეპავი არ გადაუ-
 რჩები. ისევ სჯობს მივწერო. (სწერს) ამ ქვეყნად კეთილი და სუკარ-
 ლო კაპიტანო! ყველაზედ უსულელესი კაცია. მე ეს გამოცდილებითა
 და ძველის წიგნებიდგან ვიცი. იგი ბრძობს და მანც კადეკ სულე-
 ლადა რჩება! და აი თქვენ ახალი მკვალთი ხართ ამისი. რადესაც
 დამის სიბნელეს და ცუცხლის აღში გადაჩინეთ ცუცხლს ბავშია,
 კვ წარმოადგინეთ ვინ იყო და ან რა გამოდიოდა დროებით. კა-
 ურქმა ტანსაცმელმა თვალები ავიხვით; ის-კი ქალი იყო... ე. ი. ის
 კაჟი იყო ქალი, რომელიც, მის შემდეგ, გაიხარდა, შეუძლიან გა-
 თსოვლეს და ესლა აქვს ზატოვი გადმოტრეთ ეს წერილი. თქვენი გუ-
 ლითადა მიგობარა გეურქ კოლომურტოვი“ მოიხა და ვათავდა!
 ესლა კი მოესძებნი ნინოს და მივცემ (დაჰკაცავს და დაბეჭდავს წე-
 რილს) ბა! აი, ისიც ქალურს კაბაში... კაპიტანიც იმისთან არის..
 აქეთ მოდიან... ესლა-კი გასვდება ყუმიანა, ალბად ყველაფერი-
 აფხსნა.

გ ა მ ო ს ვ ლ ა 14

გეურქა და სიმონი, რომელსაც დასხუბა უჭირავს ხელში.

სიმონი. აა, მენ აქა ხარ!? კანო სადღას!

გეურქა. როგორ თუ სადღას?

სიმონი. სომ გთხუჯე, რომ ჩემთან გამოგვესაზნა?

გეურქა. ეს არის ესლა დავინასე ბაღში.

სიმონი. ბაღში არ არის, იქ იმისი დეიდაშვილია. მშვენიერი ქალია! თუ ერთიჯ დაველაზარაკე, ჩემის თავის იმედი აღარ მაქვს.

გეურქა. (იქით) აა, მესმის...მესმის... (იმა) ამ წუთასეუ მო-
გიუკანთ, კაპიტანო, ვანოს (იქით) და წერილსაც გადავსცემ. (ბაღის)

სიმონი. თავიდან არა მშორდება ეს რაღაცა დეიდაშვილია.
ღამის ჯვარი გადავიწერო ღმერთმანი!

გ ა მ ო ს გ ლ ა 15

სიმონი და ნინო, მუნღირში

ნინო. მე თქვენ დაგეუბდით, კაპიტანო.

სიმონი კეთილი ამბები, მეგობარო! გეურქა არა თანხმდება
ქორწინებას... და ჩვენ, ღუგლის შემდეგ, მივდივართ.

ნინო. რას მიეჩქარებთ, კაპიტანო?

სიმონი. საჭიროა, მეგობარო, საჭიროა შენთვისაც, რომ ერ-
თის სროლის სიშორეზედ იყო ღაზსაგან და ჩემთვისაც...

ნინო. აღბად არ მოგწონთ აქაური მღებარეობა?

სიმონი. არა, დეიდაშვილი-კი კარგი გუპას, იცა, ეს არის
ესლა კუბასუბაღი.

ნინო. მართლაც? მერე რა გითხრა?

სიმონი. თუ, ბევრი რამ... მითხრა, რომ ეუყვარვარ, რომ
ჩემთვის გაგიუფულია.

ნინო. (იქით) სტუეას! სიყვარულს კარინტიც არ დამი-
ძრავს.

სიმონი. მაგრამ ეგ არაფერია; საჭე იმაშია, რომ ბრძო-
ლაში გაიმარჯვო (იღუბს დაშნას) აბა დადექი, ვნადლოთ .. აჰა, გამო-
მართვი.

ნინო. (იქით) რეინა! რა უნდა ვინა ესლა ამითა.

სიმონი. აბა!

ნინო. (იქით) გავიქნ-გამოვიქნეკ; იქნება ასე უნდოდეს.

სიმონი. აბა... ჭა... აივდინე... უოხადა... კერე; კერე...
 კერე... აბა... (მოახვედრებს ხელში).

ნინო (გაავდებს დაშნას) ჩაი... ჩაი... მიშველეთ!.. თქვენ ხე-
 ლში... ჩაიძე... სისხლი... ახ, გული მიმდის... (სვარძელში დაეცემა)

სიმონი. რა იყო, რა? ტყავი გაგეფსაქნა, არა უმჯს-რა. და-
 იცა, გამოწყწვნა უნდა... მორხა და გათავდა... აი, სელსასოცი,
 მოიტა ხელი შევიხვიო. აბ, ჭხედავ — არაფერია, შენ-ვა ისე შემ-
 შინე, ფერი წაგვიდა, წააბრანდი, ასე მეგანს; რომ შუაზედ გავ-
 სვრიტე-მეთქი .. შე, მშიშარავ შენს! ღონის ნატამელიც არ უქონია.
 მე გავალ, შენს მავგონად, დუელში.

ნინო. მე ნებას არ მოგცემთ.

გ ა მ ა ხ გ ლ ა - 16

ივანიკე და ლიზა წერილით ხელში.

ლიზა. რა მოკვლია? კე რა ფერი დაგებია?

სიმონი. სისხლი დაინახა ხელზედ და... გუერქას ისე გა-
 უხრდა, როგორც გასათხოვარი ქალი. წადი შენს ოთახში, ერთი
 ჭიქა წითელი ღვინო გადაჭკარ და წავა და გაივლის. დაგიძახებ, რა-
 ცა საჭირო იქნება.

ნინო. არა, მე კაპიტანთან დავრჩები.

სიმონი. ჭაიდა — მარშ! ესლავე ასრულე შენის უფროსის
 ბრძანება.

ნინო. მივდივარ. (იქით) წავალ, ჩემს დეიდაშვილად გარდავიქმ-
 ნები და მოვალ, მამის აღარ გამისტუმრებენ უფროსის ბრძანებით
 (წასვლას აპირებს)

ლიზა. (დააყენებს და ჩუმად) დანცა, აი, ეს წერილია ბიძა-
 ჩემის გთხოვა, რომ კაპიტანს გადასცე.

ნინო. შენ თითონ გადაეცი, მე არა მცალიან.

ლიზა. იმანს სთქვა, რომ შენ...

ნინო. სულ ერთი არ არის, რა კენს, მიეცი და მორჩი. (გაღის)

გ ა მ ო ს გ ლ ა 17

სიმონი და ლიზა.

ლიზა. (იქით) მართალს ამბობს, გარდაკვეკია და... ბნო კა-
პიტანო!

სიმონი. რა გნებაესთ?

ლიზა. აი თქვენთან წერილი.

სიმონი. წერილი? ვისგან უნდა იყოს? (იქით) ნინოსგან ხომ
არ არის? (გახსნის და ჩუმად კითხულობს)

ლიზა. (იქით) რა სუფელია ეს ბიძაჩემი... პირად ვერ აუხ-
ნიდა? არა, დაწერა.

სიმონი. იჭნება მართლა!

ლიზა. რა მოუვიდა.

სიმონი. (კიბს.) «მტარა ბიჭი იყო მტარა ქალი... შეუძლიან
გათხოვდეს და ესლა აქვს მტკივი ეს წერილი გადმოგვცოთ» (ლიზას შე-
სცქერის)

ლიზა. რას მიუფრებს?

სიმონი. განებასუდ ვერ მოკსულებარ.. მას თქვენს ხართ!..
თქვენ... ის... სთქვით რაღა, ლეთის გულისთვის, რაღას განუქ-
ბულხართ?

ლიზა. ჰო, ჰო, მე ვარ! (იქით) რა ვუპასუხო? ეს ბიძაჩემიცა,
ღმერთმანი, დასწერავს კმშაკმა იცის რასა და ერთს სიტყვასაც არ
იტყვის.

სიმონი. თოფი-ტყვია-ხარბასანი! მხადა ვარ, რომ ძველს
უფმარასავით გაესაღე! წყუელი მასწავლებელი! მომატყუა... მას ის
შენს ხარ, უბედურო? და ამისთანა დანაშაულის შემდეგ ვიდგა
ჭბუღაგ და!..

ლიზა. რას მიუვიროთ? რა დავაშავე?

სიმონი. გესმისთ; რა დავაშავე? უმანგოუაკი ის ხსადგასდა
აფიცერი? ჰა? არ იცი, ვინა ბრძანდება?

ლიზა. აფიცერი? რომელი აფიცერი? (იქით) ღმერთს გეფი-
ცებით, ჰკუდიდან შეიშალა!

სიმონი. კითომ და არაფერი! ეჰ, რა გელაპარაკო... ცოდო.

მადლი შენს კისერზედ იუოს . შენ გათსოკდება .. თავს დამანუ-
ბუბთ და წავალ...

ლიზა. რას მომკარბდით? რა გიუყვით?

სიმონი. ცრუძლები .. აჰო ესთქვი.. კარგია, კარგი — გუეოფა,
შეკრიგდეთ.. შენი ბრალიც არ არის, შე სანტოდავო, რომ ქალად
დაიბადა და კარგ ქალადაც...

ლიზა. (იქით) ძლივს არა სთქვა გარეგუელი სიტყვა.

სიმონი. გაეხეთ მეგობრად, რაც მოხდა — მოხდა... ძველს ნუ-
ღარ მოვიგონებთ... მოდი, მავარცე. (ჰკონცნე)

გ ა მ ო ხ გ ლ ა 18

იგინივე და ავეტიქა, შემდეგ გეურტა.

ავეტიქა. ტერ-ასტვაც, კიდევ უბოშით?

ლიზა. რა? ეს ავეტიქა. ილჯოი წაიღო რაღა.

ავეტიქა. გა, ლიხაჯან! ეს ინჩ სხარე? ეს მეორედ დაგიჭირე
კონცნაში: წელან ჰატარა, ესლა დიდი; ჟურ სალდათი, მერმე უოლ-
კონაია...

სიმონი. იცი, სუყვარულო, შენ მე ძალიან მომძულე თავი.

ავეტიქა. შენა? მე აქ ერთს დუშმანს ვეკუბდი, ორი ვაპოვნე .

(ლიზას) არა, ეს რა ქენი, ჰა?

სიმონი. ამიერადგან აღმიკრძალავს შენთვის მავსთან ლაპა-
რაკია.

ავეტიქა. გაა, კვ როგორა?

სიმონი. ჩემად!

ავეტიქა. მავრამ...

სიმონი. ჩემად-მეთქი! (ფეხებს დაუბრახუნებს)

ავეტიქა. გა, აკი ჩემდა კარ! (იქით) ხისტ გასანე კ

გეურტა. რა ამბავია?

ავეტიქა. ის ამბავია, მამა ცხონებულო, რომ მოგოტანია აქ

ვიღაც გოგონები და ჰკონცნაან ამ შენს ძმისწულს.

გეურტა. მიჭქარავ!

ავეტიკა. რა მიგჭირებოდა — მე ჩემის თვალითაა ენახე, როგორც მაგან ჰანი შეგებოდა.

სიმონი. სულელო! კვ მაგისი იმდენად ძმის წულაა, რამდენადც შენ ჩემი.

ავეტიკა. (პირს დააღებს) ვაა, ინიე ასუმი? (ხან ერთს შევხვდავს და ხან მეორეს)

გეურქა. მოითმინეთ, კაპიტანო... თქვენ ჩემს სახლში უფლებს გაეწით თავისუფალის მომედებისა, ჰატოვსა ვნემ თქვენს სიმამრეს, მაგრამ მე მანინც მაგისი ბიძა ვარ.

სიმონი. რას ამბობ, ჭკუასუდ მოდი: შენ ამისი ბიძა ხარ?

გეურქა. ვიყავ, ვარ და ვიქნები.

სიმონი. ეს რას ნიშნავს, ამისხენით, თუ დიერთი გწამსთ.

ავეტიკა. ინიე ასუმი? რა დროს ამისხენია... მე თქვენ გულით, წამოდით რაღაც: შენცა, ისიცა — რამდენიცა ხართ.

სიმონი. ოჰ, რა ნაირადა მქავს ხელები, რა საშინლად მინდა მაგისი ფანჯრიდან გადავდებო.

ავეტიკა. ვა, კარები, კარები სად არის? (კარებიდან) ნახვამდის, მე თქვენ გულით.

გ ა მ ო ს გ ლ ა 19

სიმონი, გეურქა და დიზა.

სიმონი. ესლას ჩვენი რიგია, იმედი მაქვს, რომ ამისხენია...

გეურქა. არა, კაპიტანო, თქვენ თითონ ამისხენით...

სიმონი. ეს რა არის?

გეურქა. წერილია?

სიმონი. შენ არ დასწერე შიგა, რომ ეს ჩემი ქალია?

გეურქა. მე თავისს დღეში არ დავეწერიდი მაგისთანა სისულელეს.

სიმონი. აჰ, წაიკითხე, ჭალარა ყმაწვილო... იქნება ვააჩხიო შენის დაბრმავებულის თვალებით... წაიკითხე: „ჰატარა ვაჟი იყო ჰატარა ქალი, რომელსაც აქვს ჰატოვი ეს წერილი გადამოგცემთ!“ აჰ?

დიზა. აჰ, ესლას-კი მივხვდი! ბიძახემო, წერილი ხომ მე გადავკეცი კაპიტანს.

გეურქა. უგუნურო, ცუდეო! შენ სულ გადმობრუნებულად ხე-
 თბე უველაფერს. მე ვარ დამნაშავე, კანონიანი... ესლავე ავიხსნით.
სიმონი. მოიდე მოწყალება, დროა. ტვინი დამუხსნა აძღესს და-
 ვიდარებაში.

გეურქა. აი, კანონიანი: სულ წინად სიბნელე იყო, მაგრამ,
 როდესაც ღმერთმა გაანათა ცა და დედამიწა, მზე, მთვარე და ვარ-
 სკვლავები, წყვილ-წყვილად ფრინველ-პირუტყვები, მამინ...
სიმონი. ამან ჭკუენის განხიდანამ დაიწყო და ჩვენამდის რო-
 დის მოვა... მოთმინებიდანამ გამოკვდი.

გეურქა. მოითმინეთ, უველა თავისს დროზედ აისხნება...
სიმონი. ესლავე ამისხენით, თორემ ეშმაკმა იცის რას ვისამ!
გეურქა. სულ უბრალო საჭმეა: ამან გადმოგვცათ თქვენ წერი-
 ლი და ამას კი არ უნდა გადმოგვცა...
სიმონი მას ვისას?

გ ა მ ო ს გ ლ ა 20

ივანიკე და ნინო.

ნინო. (ქალურს ვაბაში) მე!
სიმონი. ნინო!
გეურქა. დროზედ შემოსულისათვისაც მადლობელი.
სიმონი. როგორ? მას თქვენა? ნუ თუ მართლა? ნუ მომატ-
 ყუბთ, თუ ღმერთი გრწამსთ.
ნინო. აბა მე თქვენ როგორ მოგატყუებთ: თქვენ ხართ ჩე-
 ში ამხანაგი, მეგობარი, ასე არ არის?
სიმონი. კერა, კერა, ჩემო მშვენიერებავ.
ნინო. თქვენ არ ვინდოდათ ქალი გულოდათ, ვისაროდათ,
 რომ ვაყი გუავსთ, მხედრად ვინდოდათ გამოგუკვანათ, მუნდირა ვა-
 მოგსვენეთ .. მე სკამად მეტოდებოდით, რომ თქვენი იმედი განე-
 ცრუებინა... ჩავიციე მუნდირი, ვაკსდი ჩემს დეიდაშვილად და ისე
 დაკენახვეთ ..
სიმონი, მას შენ იყავი ის გუესარი.
ნინო. (მორცხვად) დიახ!
სიმონი. მას მოდი, მოეხვიე შენს უფროსს. (ნინო სიორცხვი-

ლით თავს ჩაჰკიდებს). უჭატრავდა, მომიტყეეთ... ესლა გუღია შენი უფროსი, რაც იმან გირჩიოს ..

ნინო. (მსწრაულ გადახვევა) აი, იმან რა მიჩნია! ..

გ ა მ ო ხ გ ლ ა 21

ივინივე და ავეტიქა, შეიარაღებულია: აქეთ-იქიდან ხმლები ჰკიდა, წინ ხსნჯალი, უჭან დამბახს აქვს გარჭობილი, ხელში რეკულვერი და დაშნა უჭირავს.

ავეტიქა. კიდეკ... მაგრამ ეს ჩემი არ არის.

სიმონი. შენ კიდეკ მოხვედი?

ავეტიქა. მას შე თქვენ მშიშარა უურდლედი სომ არ გგონო-ნეთ... თავისს დღეში!.. გაას, ბიჭო შენ არ იყავი, ის ალიყული რომ მომაკარბი?..

სიმონი. (სიცილით) ეს ბიჭი-კი არა, ქალია.

ავეტიქა, გაა, მას წელანა?

სიმონი. წელან გაყი იყო.

ავეტიქა. (უფრო გაოცებული) გაა!?

ნინო. უჭატრავდა... შე არ მინდოდა ისე მაგრად. .

ავეტიქა. მეორედან, როცა გნებავდეს, კუჭიდან ჩემი ღოგები შენი ჭირის სხანცელო იყოს.

გეურქა. ესლა ქაღს რა უნდა უფოთ, კაპიტანო? თქვენ სომ ქალები გეჰავრებათ?

სიმონი. და რომ არა შევანდეს, ცოლად შევირთავ. თანახმა ხარ, ნინო?

ნინო. (ხელს გაუშვებს) დიდის სიამოვნებით.

ავეტიქა. კამე, შე რაღა გეჩნა?

ნინო. თქვენც ღიზა შეირთეთ.

ავეტიქა. შანაშაჰან, ებაუღი?

გეურქა. ენასავთ, ენასავთ!

სიმონი. რაღა ნახვა უნდა: ყოჩალი ბიჭია, ჭკვიანი, დალოცე და ჰკარი გადასწორე რაღა. (დაუწყებს ნინოს ალერსს)

ავეტია. შენი ჭირიძე, ზაზაშაჯან, გენცვალე სულის კლიტ-
ში, თქვი ჭო-თქო, ჭა? (დაღორიჯება)
გეურქა. კარგია, კარგი, თანხმა ვარ.
ავეტია. (წაზოხტება) ვა, ღიზგაჯან! (დაუწყებს ხვეწასა და კონას)

s. s.

ხალხური ლექსები

ლიზა ჩერქეზიშვილის მიერ შეკრებილი სოფელსკულობოში

დალოცვილი ქრისტე ღმერთი

სოფლიერად დაბრძანდება,

ხელში სასწორი უჭირავს

ცოლო მადლი იწონება,

არ მამეშენენ წამიყვანეს

ივანე და სამნი ძაანი;

ბეწვის ხილზე მიმიყვანეს

შეეშინდი და შეეგოგმანდი

გუნებას რო დაეუფიქრდი

მუნღსა მივე დიდი ძალი.

სამი ქალი მამეგება,

სამნიე იყენენ ჩემი დანი:

მოდი ძმავო პური ვქამოთ

თბილი პური, ცხარე ძმარი,

ქრისტე ღმერთი რო მობძანდეს

შენ დაუდგი ოქროს სკამი.

ხელის საბანათ მიართვი

სამი მინა ვარდის წყალი.

ნუ ხარ ძმავო კაცის შური,

ნურც ბატონთან მამბულარი,

თორემ წაგკერენ წაგიყვანენ

იქ არიან გამართლები.
 მადლის მქნელს ხელი მოაველეს
 შაიყვანეს სამოთხეში,
 ფეხზე ცხვარი გამოაბეს
 აქა სვი და აქა სკამე.
 ცოდის მქნელი იქ ჩაადგეს
 საცა კუპრი დულდა ცხელი;
 დუქნის კაცი მიიყვანეს
 შიგ ჩაუყვეს ფეხის წვერი;
 ამხანაგის მოლაღატეს
 ყელზე ჩამოჰკიდეს გველი,
 ბატონის მამეზღარ კაცსა
 პირს ჩაუსვეს მორიელი.

 ს ც ე ნ ა

(ერთი კინტო მიდის თავადის სახლში. შესავალში ჰხვდება იმერელი ბიჭი და ჰკითხავს).

კინტო. კნაზი შინ არის?

იმერელი. ეინ ხარ შენ?

კინტო. გიჟია ოხერი!.. ვერა მხედამ ეინცა ვარ, ლენერა-
 რალი ვარ!

იმერელი. იმე, რაგვარი ლენერალი ხარ. ლენერალი კი არა
 კინტო ხარ.

კინტო. შე ჯოჯოგე, თუ იცი, რომ კინტო ვარ, მა რაღას
 მკითხამ; წადი უთხარ კინტოა თქო, რაღა. ვაი!

იმერელი. რა გვარი ხარ არ იტყვი?!

კინტო. გვარი გითხრა პრისტაევი ხარ თუ მიროი სუღია, არ
 მოგწონვარ? რა გვარი უნდა ვიყო.

იმერელი. მოწონებას კი არ გკითხავე, შეკაცო, შენს გვარს
 გკითხავე.. გაიგე? მა'შ კარგი, სიღამ ხარ?

კინტო. (ხალხს) გიჟია ეს ოხერი, რეებს მიჰქარავს. (იპურელს)
შენ ერთი ეს მითხარი? უვალი კონჩინას ხომ არ გეთამაშება?
იქნება ხატები გაწვალდებენ, თუ გაწვალდებენ მითხარი... იმის წა-
მალი მე ვეცი?.. ამ ნახევარ ფუთონს ხელად? ერთი ჩაგუფარო,
რომ მეტი აღარ მოგინდეს.

იპურელი. ევი პლენ, გეიწი განზე ბოშო!!!

კინტო. (კინტოს ჯაკრი მოუვა და მუშტს მოუღერებს) ბუშიცა ხარ
და ვირის თაეიც.

შ.

სრული სიამ დრამატული თსულებათა ქართულს
ენაზე

შეკრებილი და შედგენილი ქართული დრამატული დასის არტისტის
გ. აბაშიძის მიერ.

ა.

- ადვოკატები (Адвокаты) კამედ 3 მოქმედ თსზ. თავ. რაფ.
ერისთავის (დაბუჭდილია იუერია) 1890 წ. № 4.)
- ადვოკატი (Адвокатъ) კამედ. 1 მოქმედ. თავ. აკაკი წერეთლისა
(სელთნაწერია 1871 წ.)
- ადვოკატი მელაძე, (Адвокатъ Меладзе) კამედ. 2 მოქმედ.
თსზ. პიერ ბლანშესი, გ.დმოკ. თავ. ი. მახაბლის მიერ
(სელთნაწერია 1871 წ.)
- ავაზაკები (Разбойники) ტრაგედ. 5 მოქმ. თსზ. ა. ფურცე-
ლაძისა. (დაბუჭდილია ცალკე წიგნად 1880 წ.)
- ავაზაკები (Разбойники) ტრაგედ. 5 მოქმედ. თსზ. შილდერია-
სა, თარგმ. ი. კერესელიძისა (სელთნაწერია 1877 წ.)
- ავაზაკები (Разбойники) ტრაგედ. 5 მოქმედ. თსზ. შილდერია-
სა, თარგმ. ნ. ავალიშვილისა (სელთნაწერია 1871 წ.)

- ავაზაკები (Разбойники) ტრაგედ. 5 მოქმედ. თსზ. შილდერის-
სა, თარგმ. თავ. კუზირიშვილისა. (სელთსაწერია 1879წ.)
- ავლაბრის დიოგენი, (Авлабарский Диогенъ) ვოდ. 1 მოქმე
კადმოკ. გ. ნასიძის მიერ (სელთსაწერია 1885 წ.)
- აი შენი ცოლი და ხვედრი, (Вотъ твѣя жена и теща)
კამ. 3 მოქმ. თსზ. პახანსოვისა. (სელთსაწერია 1878 წ.)
- აი რა ონი მოუვიდა ბიძისა, (Вотъ что случилось съ дя
дюшкой) ვოდ. 2 მოქმ. სამხურადამ ნათარგმნი ტურ-
დავიდ იარალოვის მიერ (სელთსაწერია 1876 წ.)
- ანუკა ბატონიშვილი, (Анука батонишвили) დრამა 3 მოქმ.
ტონჯაძის მოთხრობილად კადმოკეთებულა დ. მესხის მიერ
(სელთსაწერია 1884 წ.)
- ანჩხლი ცოლი, (Капризная жена) კამ. 2 მოქმ. თსზ. დ.
შელეინუთხუციშვილისა. (სელთსაწერია 1869 წ.)
- არზა (Прошение) კამ. 2 მოქმ. თსზ. თავ. ვ. თარსან-მოურა-
შვილისა.
- არსენა (Арсенъ) დრამ. 3 მოქმ. თსზ. თავ. აკაკი წერეთლისა.
(დაბუკდილია მხოლოდ შირველი მოქმედება „ცისკარი“
1868 წ. აგვისტო).
- არსენა (Арсенъ) დრამა 3 მოქმ. თსზ. ა. მახსუბარიძისა (დაბუ-
კდილია ცალკე წიგნად 1881 წ.)
- აფერსთა ბადე, (Въ сѣтяхъ любви) კამ. 4 მოქმ. ვადმ.
პ. უმიკაშვილის მიერ (სელთსაწერია 1885 წ.).
- აქტიორი (Актеръ) მუხსრულელების კამედიადგან (დაბუკდილია
«ცისკარი» 1869 წ. აგვისტო).

რედაქტორი და გამომცემელი ალ. ნაზიანიძე.

